1936. évi XXVIII. törvény

a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó 1929. évi varsói nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről [1]

1. § A nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes szabályok egységesítése tárgyában Varsóban, 1929. évi október hó 12. napján kelt nemzetközi egyezmény és a hozzátartozó pótjegyzőkönyv az ország törvényei közé iktattatik.

2. § Az 1. §-ban említett egyezmény és pótjegyzőkönyv hivatalos magyar fordítása a következő:

Egyezmény a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítése végett

A Német Birodalom Elnöke, az Osztrák Köztársaság Szövetségi Elnöke Ő Felsége a Belgák Királya, a Braziliai Egyesült Államok Elnöke, Ő Felsége a Bulgárok Királya, Kína Nemzeti Kormányának Elnöke, Ő Felsége Dánia és Izland Királya, Ő Felsége Egyiptom Királya, Ő Felsége Spanyolország Királya, az Észt Köztársaság Államfője, a Finn Köztársaság Elnöke, a Francia Köztársaság Elnöke, Ő Felsége Nagybritannia, Írország és a Tengerentúli Brit Birtokok Királya, India Császára, a Görög Köztársaság Elnöke, Ő Főméltósága a Magyar Királyság Kormányzója, Ő Felsége Olaszország Királya, Ő Felsége Japán Császára, a Lett Köztársaság Elnöke, Ő Királyi Fensége Luxemburg Nagyhercegnője, a Mexikói Egyesült Államok Elnöke, Ő Felsége Norvégia Királya, Ő Felsége Németalföld Királynője, a Lengyel Köztársaság Elnöke, Ő Felsége Románia Királya, Ő Felsége Svédország Királya, a Svájci Szövetségtanács, a Csehszlovák Köztársaság Elnöke, a Szocialista Szovjet Köztársaságok Uniójának Központi Végrehajtó Bizottsága, a Venezuelai Egyesült Államok Elnöke, Ő Felsége Jugoszlávia Királya,

felismervén annak hasznosságát, hogy a nemzetközi légi fuvarozás feltételeit egyöntetűen szabályozzák e fuvarozásnál használt okiratok és a fuvarozó felelőssége tekintetében,

ebből a célból kinevezték Meghatalmazottaikat, akik kellően felhatalmazva megkötötték és aláírták a következő Egyezményt:

Első fejezet

Tárgy. – Meghatározások

Első cikk. (1) A jelen Egyezmény személyek, poggyász vagy áru minden olyan nemzetközi fuvarozására alkalmazást nyer, amelyet légijáróműd díjazás ellenében végez. Ugyancsak alkalmazást nyer azokra az ingyenes fuvarozásokra is, amelyeket valamely légi fuvarozási vállalat légijáróművel végez.

1 Kihirdetve: 1936. VIII. 1.

(2)[1] A jelen Egyezmény értelmében nemzetközi fuvarozás minden olyan fuvarozás, amelynél a felek közötti megállapodás szerint az indulási és a rendeltetési hely – akár a fuvarozás megszakításával vagy átrakodással, akár anélkül – vagy két Magas Szerződő Fél területén vagy csak egy Magas Szerződő Fél területén van, de más Állam területén közbeeső leszállást irányoztak elő, akár Magas Szerződő Fél ez az Állam, akár nem. A jelen Egyezmény értelmében nem minősül nemzetközinek az a fuvarozás, amelyet ilyen leszállás nélkül végeznek ugyanannak a Magas Szerződő Félnek a területén levő két pont között.

(3)[2] Az egymást felváltó több légifuvarozó által teljesített fuvarozás a jelen Egyezmény alkalmazása szempontjából egyetlen fuvarozásnak minősül, ha azt a felek is egy ügyletnek tekintették, függetlenül attól, hogy az ügylet egy egyedüli szerződés vagy pedig szerződés-sorozat alakjában jött-e létre. Az ilyen fuvarozás nem veszti el nemzetközi jellegét azáltal, hogy valamelyik szerződést vagy szerződéssorozatot teljes egészében ugyanannak az Államnak a területén kell teljesíteni.

2. Cikk. (1) Az Egyezmény olyan fuvarozásokra is alkalmazást nyer, amelyeket az 1. Cikkben foglalt feltételek mellett az Állam vagy más köztestület végez.

(2)[3] Postai küldemények fuvarozása esetén a fuvarozó csak az illetékes postaigazgatásnak tartozik felelősséggel, a fuvarozók és a postaigazgatások közötti jogviszonyra alkalmazandó szabályokkal összhangban.

(3)[4] E cikk (2) bekezdésének a kivételével ennek az egyezménynek a rendelkezései nem vonatkoznak a postai küldemények fuvarozására.

II. Fejezet

Fuvarozási okiratok

I. Rész

Menetjegy

3. Cikk. (1)[5] Utasfuvarozás esetében repülőjegyet kell kiadni, amelynek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az indulási és a rendeltetési hely megjelölését;

b) ha az indulási és a rendeltetési hely ugyanannak a Magas Szerződő Félnek a területén van, de más Állam területén is irányoztak elő közbenső leszállást, legalább egy ilyen leszállóhely megjelölését;

c) ha az utas végső rendeltetési helye vagy az utazása során érintett leszállóhely nem az indulási ország területén van, olyan értelmű figyelmeztetést, hogy a fuvarozás a Varsói Egyezmény hatálya alá tartozhat, amely halál vagy testi sérülés, illetve a poggyász elveszése vagy megrongálódása esetében általában korlátozza a fuvarozó felelősségét.

---

1 Megállapította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv I. Cikk a). Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.

2 Megállapította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv I. Cikk b). Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.

3 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv II. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

4 Beiktatta: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv II. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

5 Megállapította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv III. Cikk a). Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.

(2)[1] Az ellenkezője bizonyításáig a repülőjegy igazolja a fuvarozási szerződés létrejöttét és feltételeit. A jegy hiánya, szabálytalan volta vagy elvesztése a fuvarozási szerződésnek sem fennállását sem érvényességét nem érinti; a szerződés ennek ellenére a jelen Egyezmény szabályainak hatálya alatt áll. Ha azonban az utas a fuvarozó beleegyezésével úgy száll a légijárműbe, hogy repülőjegyet nem adtak ki vagy ha a jegyen nem szerepel a jelen cikk 1. *(c)* bekezdésében előírt figyelmeztetés, a fuvarozó elveszti azt a jogát, hogy a 22. Cikk rendelkezéseit érvényesítse.

II. Rész

Podgyászvevény

4. Cikk.[2] (1) Feladott poggyász fuvarozása esetében poggyászvevényt kell kiadni, amelynek – ha nincs összevonva a 3. Cikk 1. bekezdése rendelkezéseinek megfelelő repülőjeggyel, illetve nem része az ilyen repülőjegynek – az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az indulási és a rendeltetési hely megjelölését;

b) ha az indulási és a rendeltetési hely ugyanannak a Magas Szerződő Félnek a területén van, de más Állam területén is irányoztak elő közbenső leszállást, legalább egy ilyen leszállóhely megjelölését;

c) ha a fuvarozás végső rendeltetési helye vagy a fuvarozás során érintett leszállóhely nem az indulási ország területén van, olyan értelmű figyelmeztetést, hogy a fuvarozás a Varsói Egyezmény hatálya alá tartozhat, amely a poggyász elveszése vagy megrongálódása esetében általában korlátozza a fuvarozó felelősségét.

(2) Az ellenkezője bizonyításáig a poggyászvevény igazolja a poggyász fuvarozásra való átvételét és a fuvarozási szerződés feltételeit. A vevény hiánya, szabálytalan volta vagy elveszése a fuvarozási szerződésnek sem fennállását, sem érvényességét nem érinti; a Szerződés ennek ellenére a jelen Egyezmény szabályainak hatálya alatt áll. Ha azonban a fuvarozó poggyászvevény kiadása nélkül veszi őrizetébe a poggyászt, vagy – ha a vevény nincs összevonva a 3. Cikk 1. *(c)* bekezdése rendelkezéseinek megfelelő repülőjeggyel, illetve nem része az ilyen repülőjegynek – a vevényen nem szerepel a jelen cikk 1. *(c)* bekezdésében előírt figyelmeztetés, a fuvarozó elveszíti azt a jogát, hogy a 22. Cikk rendelkezéseit érvényesítse.

III. Rész[3]

Az árukkal kapcsolatos okmányok[4]

5. Cikk.[5] 1. Áru fuvarozása esetén légi fuvarlevelet adnak át.

(2) A feladó beleegyezésével a légi fuvarlevél átadása helyettesíthető bármilyen más eszközzel, amely alkalmas arra, hogy a teljesítendő fuvart dokumentálja. Ha ilyen másik eszközt használnak, a fuvarozó a feladó kérésére átvételi elismervényt ad át a feladónak a szállítmányra vonatkozóan, amely lehetővé teszi a szállítmány azonosítását és a másik eszközzel rögzített dokumentációban foglalt információkhoz való hozzáférést.

---

1 Megállapította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv III. Cikk b). Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.

2 Megállapította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv IV. Cikk. Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.

3 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

4 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

5 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

(3) Amennyiben nem lehetséges, hogy a közbenső és a rendeltetési helyen az e cikk (2) bekezdésében említett, a fuvart dokumentáló másik eszközt használjanak, az nem jogosítja fel a fuvarozót arra, hogy az áru fuvarozásra való átvételét megtagadja.

6. Cikk. [1] (1) A feladó a légi fuvarlevelet három eredeti példányban állítja ki.

(2) Az első példányt „a fuvarozó részére” jelzéssel látják el; ezt a feladó írja alá. A második példányt „a címzett részére” jelzéssel látják el; ezt a feladó és a fuvarozó írja alá. A harmadik példányt a fuvarozó írja alá, majd az áru átvétele után átadja a feladónak.

(3) A fuvarozó és a feladó aláírása nyomtatható vagy bélyegezhető.

(4) Ha a feladó kérésére a fuvarozó állítja ki a légi fuvarlevelet, akkor az ezzel ellentétes bizonyíték hiányában úgy tekintik, hogy azt a feladó nevében tette.

7. Cikk. [2] Ha egynél több csomag van:

a) az áru fuvarozójának jogában áll, hogy külön légi fuvarlevelek kiállítására kérje a feladót;

b) a feladónak jogában áll, hogy külön átvételi elismervények átadására kérje a fuvarozót, amennyiben az 5. cikk (2) bekezdésében említett másik eszközt használnak.

8. Cikk. [3] A légi fuvarlevélnek és az árura vonatkozó átvételi elismervénynek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az indulási és a rendeltetési hely megjelölését;

b) ha az indulási és a rendeltetési hely ugyanannak a Magas Szerződő Félnek a területén van, de más állam területén is irányoztak elő közbenső leszállást, legalább egy ilyen leszállóhely megjelölését;

c) a szállítmány súlyának a megjelölését.

9. Cikk. [4] Az 5–8. cikkek rendelkezéseinek a megsértése nem érinti a fuvarozási szerződés létezését és érvényességét, amelyre – ennek ellenére – ennek az egyezménynek a szabályai vonatkoznak, beleértve a felelősség korlátozására vonatkozó szabályokat is.

10. Cikk. [5] (1) A feladó felel az áruval kapcsolatos adatok és nyilatkozatok helyességéért, amelyeket beillesztett vagy amelyeket a nevében beillesztettek a légi fuvarlevélbe, vagy amelyeket átadott vagy a nevében átadtak a fuvarozónak a szállítmányra vonatkozó átvételi elismervénybe vagy az 5. cikk (2) bekezdésében említett másik eszközzel rögzített dokumentációba való beillesztésre.

(2) A feladó kártalanítja a fuvarozót mindazokért a károkért, amelyek a feladó által vagy nevében átadott szabálytalan, pontatlan vagy hiányos adatok és nyilatkozatok következtében a fuvarozóra vagy olyan más személyre hárulnak, akivel szemben a fuvarozó felelős.

(3) A fuvarozó e cikk (1) és (2) bekezdésének a rendelkezéseire figyelemmel kártalanítja a feladót mindazokért a károkért, amelyek a fuvarozó által vagy nevében az áruk átvételi elismervényébe vagy az 5. cikk (2) bekezdésében említett másik eszközzel rögzített dokumentációba beillesztett szabálytalan, pontatlan vagy hiányos adatok és nyilatkozatok következtében a fuvarozóra vagy olyan más személyre hárulnak, akivel szemben a fuvarozó felelős.

---

1 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
2 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
3 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
4 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
5 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

11. Cikk.[1] (1) A légi fuvarlevél vagy az áru átvételi elismervénye – ellenkező bizonyíték hiányában – a szerződés megkötését, az áru átvételét és az abban említett fuvarozási feltételeket igazolja.

(2) A légi fuvarlevélben vagy az áru átvételi elismervényében az áru súlyára, méreteire és csomagolására, valamint a csomagok számára vonatkozó nyilatkozatok a feltüntetett tények fő bizonyítékai; az áru mennyiségére, volumenére és állapotára vonatkozó nyilatkozatok nem képeznek bizonyítékot a fuvarozó ellen, kivéve, ha ezeket a fuvarozó a feladó jelenlétében ellenőrizte, és ez a légi fuvarlevélben is szerepel, vagy amennyiben a nyilatkozatok az áru nyilvánvaló állapotára vonatkoznak.

12. Cikk.[2] (1) Figyelemmel arra, hogy a fuvarozási szerződés keretében az összes kötelezettségét teljesítenie kell, a feladónak jogában áll, hogy rendelkezzen az áruval oly módon, hogy az indulási vagy az érkezési repülőtéren visszaveszi, vagy az út során bármely leszállásnál megállítja az árut, vagy szól, hogy a rendeltetési helyen vagy az út során az eredetileg megjelölt címzettől eltérő személy részére kézbesítsék az árut, vagy kéri, hogy küldjék vissza az árat az indulási repülőtérre. Ezt a rendelkezési jogát nem gyakorolhatja úgy, hogy hátrányosan érintse a fuvarozót vagy más feladókat, és vissza kell fizetnie az e jog gyakorlása miatt felmerülő költségeket.

(2) Ha a feladó utasításainak a végrehajtása lehetetlen, a fuvarozónak a feladót arról haladéktalanul tájékoztatnia kell.

(3) Ha a fuvarozó eleget tesz a feladó utasításainak, amelyekben rendelkezik az áruval, anélkül, hogy előírná, hogy a feladó mutassa be a légi fuvarlevél vagy az áru átvételi elismervényének a neki átadott példányát, úgy a fuvarozó felel azokért a károkért, amelyeket ezzel annak a személynek okoz, aki jogszerűen birtokolja a légi fuvarlevelet vagy az áru átvételi elismervényének a szóban forgó példányát; ez nem sérti a feladóval szembeni visszkereseti jogát.

(4) A feladóra ruházott jog akkor szűnik meg, amikor a címzett joga a 13. cikkel összhangban megkezdődik. Ha azonban a címzett nem hajlandó átvenni a szállítmányt, vagy ha nem tudnak vele kapcsolatba lépni, a feladó rendelkezési joga újra életbe lép.

13. Cikk.[3] (1) A címzett – kivéve, ha a feladó gyakorolja a 12. cikk szerinti jogát – jogosult arra, hogy az áru rendeltetési helyre való megérkezésekor kérje a fuvarozót, hogy adja át neki az árat, miután kifizette az esedékes díjakat és eleget tett a fuvarozási szerződés feltételeinek.

(2) Ellenkező megállapodás hiányában a fuvarozó kötelessége, hogy az áruk megérkezésekor értesítse a címzettet.

(3) Ha a fuvarozó elismeri az áru elvesztését, vagy ha az áru nem érkezik meg hét nappal azt követően sem, hogy meg kellett volna érkeznie, a címzettnek jogában áll, hogy a fuvarozóval szemben érvényesítse a fuvarozási szerződésből következő jogokat.

14. Cikk.[4] A feladó és a címzett mindketten saját nevükben érvényesíthetik a 12. és 13. cikkben külön-külön rájuk ruházott jogokat, függetlenül attól, hogy saját érdekükben vagy más érdekében járnak el, azzal a feltétellel, hogy teljesíteniük kell a fuvarozási szerződés szerinti kötelezettségeket.

15. Cikk.[5] (1) A 12., 13. és 14. cikk nem érinti a feladó és a címzett egymás közötti viszonyát, sem olyan harmadik felek egymás közötti viszonyait, akiknek a jogai vagy a feladótól vagy a címzettől származnak.

---

1 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
2 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
3 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
4 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
5 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

(2) A 12., 13. és 14. cikk rendelkezései csak a légi fuvarlevélben vagy az áru átvételi elismervényén megadott kifejezett rendelkezésre változtathatók meg.

16. Cikk.[1] (1) A feladónak kell biztosítania azokat az információkat és okmányokat, amelyek a vám- és rendőrségi eljárások teljesítéséhez szükségesek, mielőtt az árut át lehetne adni a címzettnek. A feladó felelősséggel tartozik a fuvarozóval szemben az ilyen információk és okmányok hiányából, elégtelenségéből vagy szabálytalanságából eredő károkért, kivéve akkor, ha a kár a fuvarozó, alkalmazottja vagy megbízottja hibájából következett be.

(2) A fuvarozó nem köteles megvizsgálni az információk és okmányok helyességét és elégségességét.

III. Fejezet

A fuvarozó felelőssége

17. Cikk. A fuvarozó felelős az utas halála, megsebesülése vagy bármely más testi sérülése folytán bekövetkezett kárért, ha az a baleset, amely a kárt okozta, a légijáróművön vagy valamely beszállási vagy kiszállási művelet közben történt.

18. Cikk.[2] (1) A fuvarozó a felelős a feladott poggyász megsemmisülése, elvesztése vagy megrongálódása esetén keletkező károkért, ha a kárt okozó esemény a légi fuvarozás alatt következett be.

(2) A fuvarozó az áru megsemmisülése, elvesztése vagy megrongálódása esetén bekövetkező kárért csak azzal a feltétellel felelős, hogy a kárt okozó esemény a légi fuvarozás alatt következett be.

(3) A fuvarozó azonban nem tartozik felelősséggel, ha bizonyítja, hogy az áru megsemmisülése, elvesztése vagy megrongálódása kizárólag az alábbi egy vagy több ok miatt következett be:

a) az áru belső hibája, minősége vagy tökéletlensége;

b) az áru hibás csomagolása, amelyet nem a fuvarozó vagy alkalmazottjai vagy megbízottjai végeztek;

c) háborús cselekmény vagy fegyveres konfliktus;

d) a szállítmány belépésével, kilépésével vagy átutazásával kapcsolatban végrehajtott hatósági intézkedés.

(4) Az e cikk előző bekezdéseinek az értelmében vett légi fuvarozás azt az időszakot jelenti, amely alatt a fuvarozó felelős a poggyászért vagy a szállítmányért, függetlenül attól, hogy a poggyász vagy a szállítmány repülőtéren, repülőgép fedélzetén vagy repülőtéren kívüli leszállás esetén bármely más helyen van.

(5) A légi fuvarozás időtartama nem terjed ki a repülőtéren kívül végzett szárazföldi, tengeri vagy folyami fuvarozásra. Ha azonban erre a fuvarozásra légi fuvarozási szerződés keretében kerül sor berakodás, kézbesítés vagy átrakás céljából, az ellenkező bizonyításáig azt kell feltételezni, hogy a kár olyan esemény következménye, amely a légi fuvarozás alatt következett be.

19. Cikk. A fuvarozó felelős az utasok, a podgyász vagy az áru légi fuvarozásában bekövetkező késedelemből származó kárért.

20. Cikk.[3] Utas és poggyász fuvarozása esetén és áru fuvarozásának a késedelme által okozott kár esetén a fuvarozó nem vonható felelősségre, ha bizonyítja, hogy saját maga, alkalmazottja és megbízottja minden szükséges intézkedést megtett a kár elkerülése érdekében, vagy azt, hogy lehetetlen volt ilyen intézkedéseket tenni.

---

1 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv III. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
2 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv IV. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
3 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv V. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

21. Cikk.[1] (1) Utas és poggyász fuvarozása esetén, ha a fuvarozó bizonyítja, hogy a kárt a károsult gondatlansága okozta vagy ahhoz hozzájárult, a bíróság – a saját jogának a rendelkezéseivel összhangban – teljes mértékben vagy részben felmentheti a fuvarozót felelőssége alól.

(2) Áru fuvarozása esetén, ha a fuvarozó bizonyítja, hogy a kárt a károsultnak vagy annak a személynek a gondatlansága vagy más jogszerűtlen magatartása okozta vagy ahhoz hozzájárult, akitől jogait származtatja, a fuvarozó teljes mértékben vagy részben mentesül a kártérítést igénylővel szembeni felelőssége alól olyan mértékig, amilyen mértékig gondatlansága vagy jogszerűtlen magatartása okozta a kárt vagy ahhoz hozzájárult.

22. Cikk.[2] (1) Személyek fuvarozása esetében a fuvarozó felelőssége minden egyes utassal szemben kétszázötvenezer frank összegre korlátozott. Ha a perbíróság joga értelmében a kártérítés járadék alakjában is megítélhető, a járadék tőkésített összege nem haladhatja meg a fenti határértéket. Az utas azonban a fuvarozóval létesített külön megállapodásban magasabb felelősségi határt is kiköthet.

(2) *a)*[3] Feladott poggyász fuvarozása esetében a fuvarozó felelőssége kilogrammonként kettőszázötven frank összegre korlátozott, kivéve ha a feladó, amikor a küldeményt a fuvarozónak átadta, külön kiszolgáltatási érdekbevallást tett és az ezért számított esetleges pótdíjat megfizette. Ebben az esetben a fuvarozó a bevallott összeg erejéig felel, hacsak nem bizonyítja, hogy ez az összeg a feladónak a kiszolgáltatásához fűződő tényleges érdekét meghaladja.

b)[4] Áru szállítása esetén a fuvarozó felelőssége kilogrammonként 17 Különleges Lehívási Jog összegre korlátozott, kivéve, ha a feladó, amikor a csomagot a fuvarozónak átadta, külön kiszolgáltatási értékbevallást tett, és az ezért számított esetleges pótdíjat megfizette. Ebben az esetben a fuvarozó a bevallott összeg erejéig felel; kivéve, ha bizonyítja, hogy ez az összeg a feladónak a kiszolgáltatáshoz fűződő tényleges érdekét meghaladja.

c)[5] A feladott poggyász vagy az áru egy részének, illetve az ezekben levő egyes tárgyaknak az elveszése, megrongálódása vagy késése esetében a fuvarozót terhelő felelősség felső határának megállapítása céljából kizárólag az érintett poggyász vagy árudarab, illetve darabok teljes súlyát szabad figyelembe venni. Ha azonban a feladott poggyász vagy az áru egy részének, illetve az ezekben levő egyes tárgyaknak az elveszése, megrongálódása vagy késése kihatással van az ugyanazzal a poggyászvevénnyel vagy ugyanazzal a légi fuvarlevéllel fuvarozott további poggyász vagy árudarab értékére, a felelősség felső határának megállapítása céljából az ilyen darab vagy darabok teljes súlyát is figyelembe kell venni.

(3) Az utas őrizetében maradó tárgyak tekintetében a fuvarozó felelőssége utasonként ötezer frankra korlátozott.

(4) A jelen cikkben meghatározott felelősségi határösszegek nem fosztják meg a bíróságot attól a lehetőségtől, hogy saját jogának megfelelően ezeken az összegeken felül a felperes által viselt perköltségeknek és a perrel kapcsolatos egyéb kiadásoknak vagy azok egy részének megfelelő összeget megítéljen. Ez a rendelkezés nem alkalmazható akkor, ha a megítélt kártérítés a perköltségek és a perrel kapcsolatos egyéb kiadások nélkül nem haladja meg azt az összeget, amelyet a fuvarozó a kárt előidéző esemény bekövetkezése időpontjától számított hat hónapon belül, vagy – amennyiben a keresetet az említett határidő lejárata után indították meg – a kereset megindítása előtt a felperesnek írásban felajánlott.

---

1 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv VI. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
2 Megállapította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv XI. Cikk. Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.
3 Módosította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv VII. Cikk a).
4 Beiktatta: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv VII. Cikk b). Hatályos: 1998. VI. 14-től.
5 Jelölését módosította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv VII. Cikk c).

(5) A jelen cikkben frankban kifejezett összegek hatvanöt és fél milligramm súlyú és kilencszáz ezredrész finomságú arany pénzegységre vonatkoznak. Ezeket az összegeket a nemzeti pénznemekre, kerekszámban lehet átszámítani. Bírósági eljárás esetében az említett összegeket nem arany nemzeti pénznemre az illető pénznemnek az ítélethozatal napján jegyzett arany egyenértéke alapján kell átszámítani.

(6)[1] Az e cikkben szereplő, különleges lehívási jogban kifejezett összegek a Nemzetközi Valutaalap által meghatározott különleges lehívási jogokat jelentik. Bírósági eljárás esetén ezeknek az összegeknek a nemzeti pénznemre való átszámítását az ítélet meghozatalakor a Különleges Lehívási Jogok adott pénznemben fennálló értéke alapján végzik el. Az olyan Magas Szerződő Fél nemzeti pénznemének a Különleges Lehívási Jogokban kifejezett értékét, amely tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, a Nemzetközi Valutaalap által műveletei és ügyletei tekintetében alkalmazott, az ítélet időpontjában hatályos értékelési módszerrel összhangban számítják ki. Az olyan Magas Szerződő Fél nemzeti pénznemének a Különleges Lehívási Jogokban kifejezett értékét, amely nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, az adott Magas Szerződő Fél által meghatározott módon számítják ki. Azok az államok azonban, amelyek nem tagjai a Nemzetközi Valutaalapnak, és amelyeknek a joga nem teszi lehetővé a 22. cikk (2) bekezdésének *b)* pontjában szereplő rendelkezések alkalmazását, a megerősítés vagy a csatlakozás időpontjában, vagy a későbbiekben bármikor nyilatkozhatnak arról, hogy területükön belül a fuvarozó felelősségének a felső határát bírósági eljárás esetén kilogrammonként kettőszázötven pénzegységben rögzítik. Ez a pénzegység hatvanöt és fél milligramm súlyú és kilencszáz ezredrész finomságú aranynak felel meg. Ezeket az összegeket a nemzeti pénznemekre kerek számban lehet átszámítani. Ennek az összegnek a nemzeti pénznemre való átváltását az érintett állam jogának megfelelően kell elvégezni.

23. Cikk. (1)[2] Minden olyan kikötés, amelynek az a célja, hogy a fuvarozót felelőssége alól mentesítse vagy a jelen Egyezményben megállapított felelősségi határnál alacsonyabbat állapítson meg, semmis és érvénytelen, de ennek a kikötésnek semmissége nem vonja maga után a szerződés semmisségét, amelyre a jelen Egyezmény rendelkezései maradnak irányadók.

(2)[3] A jelen cikk 1. bekezdése nem vonatkozik az olyan kikötésekre, amelyek tárgya a fuvarozott áru természetéből vagy belső hibájából eredő elveszés vagy kár.

24. Cikk.[4] (1) Utas és poggyász fuvarozása esetén, bármilyen alapon csak az ebben az egyezményben megállapított feltételekre és korlátokra figyelemmel indítható kártérítési per, annak a kérdésnek a sérelme nélkül, hogy kik azok a személyek, akiknek jogában áll keresetet benyújtani, és hogy milyen jogokkal rendelkeznek.

(2) Áru fuvarozása esetén, bármilyen alapon, függetlenül attól, hogy ez alapján az egyezmény alapján, szerződés alapján, szerződésen kívüli károkozás alapján vagy egyébként csak az ebben az egyezményben megállapított feltételekre és felelősségi határösszegekre figyelemmel indítható kártérítési per, annak a kérdésnek a sérelme nélkül, hogy kik azok a személyek, akiknek jogában áll keresetet benyújtani, és hogy milyen jogokkal rendelkeznek. Ezek a felelősségi határösszegek maximális korlátok, és nem léphetők túl, függetlenül attól, hogy a felelősséget milyen körülmények idézték elő.

---

1 Beiktatta: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv VII. Cikk d). Hatályos: 1998. VI. 14-től.
2 Számozását módosította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv XII. Cikk.
3 Beiktatta: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv XII. Cikk. Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.
4 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv VIII. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

25. Cikk.[1] Utas és poggyász fuvarozása esetén a 22. cikkben meghatározott felelősségi határösszegek nem alkalmazhatók, ha bizonyítást nyert, hogy a kárt a fuvarozónak, illetve alkalmazottjának vagy megbízottjának szándékos magatartása okozta, vagy olyan gondatlan magatartása, amelynek során tudatában volt, hogy a magatartásból feltehetően kár származhat. Az alkalmazott és megbízott cselekménye vagy mulasztása esetében azonban azt is bizonyítani kell, hogy e személyek feladatkörükben jártak el.

25/A. Cikk.[2] (1) Ha a fuvarozó alkalmazottja vagy megbízottja ellen a jelen Egyezmény hatálya alá eső kár miatt keresetet indítanak, az alkalmazott vagy megbízott – amennyiben bizonyítja, hogy feladatkörében járt el – jogosult azokat a felelősségkorlátozó rendelkezéseket érvényesíteni, amelyekre az említett fuvarozó a 22. Cikk értelmében hivatkozhat.

(2) Ilyen esetben a fuvarozóval, valamint alkalmazottaival és megbízottaival szemben érvényesíthető teljes kártérítés nem haladhatja meg az említett határösszegeket.

(3)[3] Utas és poggyász fuvarozása esetén a jelen cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók, ha bizonyítást nyert, hogy a kárt az alkalmazott vagy a megbízott szándékos magatartása okozta, vagy olyan gondatlan magatartása, amelynek során tudatában volt, hogy a magatartásból feltehetően kár származhat.

26. Cikk. (1) A podgyásznak és árunak az átvevő részéről óvás nélkül elfogadása – ellenkező bizonyíték hiányában – vélelmet alkot arra nézve, hogy az árut jó állapotban és a fuvarozási okiratnak megfelelően szolgáltatták ki.

(2)[4] Megrongálódás esetében az átvevőnek a fuvarozónál a megrongálódás felfedezése után azonnal óvást kell emelnie; ez poggyász esetében legkésőbb az átvételtől számított hét, áru esetében pedig legkésőbb az átvételtől számított tizennégy napon belül történhet meg. Késés esetében az óvást legkésőbb a poggyásznak vagy az árunak az átvevő rendelkezésére bocsátásától számított huszonegy napon belül kell megtenni.

(3) Minden óvást fenntartás alakjában a fuvarozási okiratra kell rávezetni vagy az ezen óvás számára megállapított határidőn belül elküldött, más iratban kell megtenni.

(4) A megállapított határidőkön belül tett óvás hiányában a fuvarozó ellen indított minden keresetet vissza kell utasítani, kivéve a tőle eredő megtévesztés esetét.

27. Cikk. Az adós halála esetében a kártérítési kereset a jelen Egyezményben megállapított korlátok között jogutódai ellen irányul.

28. Cikk. (1) A kártérítési kereset valamelyik Magas Szerződő Fél területén a felperes választása szerint vagy a fuvarozó lakóhelye vagy vállalatának székhelye szerint illetékes bíróságnál, vagy annál a bíróságnál indítható meg, ahol a fuvarozónak az a telepe van, amelynek közreműködésével a szerződést megkötötték, – vagy a rendeltetési hely bírósága előtt.

(2) Az eljárást a perbíróság törvénye szabályozza.

29. Cikk. (1) A kártérítési keresetet jogvesztés terhével két éven belül kell megindítani a rendeltetési helyre történt megérkezéstől vagy pedig attól a naptól számítva, amikor a légijáróműnek meg kellett volna érkeznie vagy amikor a fuvarozás megakadt.

(2) A határidő számításának módját a perbíróság törvénye állapítja meg.

---

1 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv IX. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
2 Beiktatta: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv XIV. Cikk. Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.
3 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv X. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.
4 Megállapította: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv XV. Cikk. Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.

30. Cikk. (1) Az első cikk harmadik bekezdésében meghatározott fuvarozási esetekben, amikor a fuvarozást egymást felváltó több fuvarozón kell teljesítenie, mindegyik fuvarozóra, aki utasokat, podgyászt vagy árut vesz fel, a jelen Egyezményben megállapított szabályok kötelezők és a fuvarozási szerződésben részes félnek számít annyiban, amennyiben ez a szerződés a fuvarozásnak az ő ellenőrzése alatt álló részére is vonatkozik.

(2) Ilyen fuvarozás esetében az utas vagy jogutódai csak az ellen a fuvarozó ellen fordulhatnak, aki a fuvarozást végezte akkor, amikor a baleset vagy késedelem bekövetkezett kivéve azt az esetet, amikor kifejezett megállapodás folytán az első fuvarozó az egész útért elvállalta a felelősséget.

(3) Ha podgyászról vagy áruról van szó, a feladó az első fuvarozó ellen, az átvevő pedig, aki a kiszolgáltatást követelheti, az utolsó ellen fordulhat; ezenkívül mindketten az ellen a fuvarozó ellen is felléphetnek, aki a fuvarozást végezte akkor, amikor a megsemmisülés, az elveszés, a sérülés vagy a késedelem bekövetkezett. Ezek a fuvarozók a feladóval és az átvevővel szemben egyetemlegesen felelősek.

30/A. Cikk.[1] Ennek az egyezménynek egyetlen rendelkezése sem érinti azt a kérdést, hogy a rendelkezéseivel összhangban a kárért felelős személynek van-e visszkereseti joga más személy ellen.

IV. Fejezet

Az összetett fuvarozásokra vonatkozó rendelkezések

31. Cikk. (1) A részben légi, részben pedig bármely más szállítóeszközzel végzett összetett fuvarozások esetében a jelen Egyezmény rendelkezései csak a légi fuvarozásra nyernek alkalmazást, amennyiben az az első cikkben foglalt feltételeknek megfelel.

(2) A jelen Egyezmény egyik rendelkezése sem zárja ki azt, hogy a felek összetett fuvarozás esetében a légi fuvarozási okiratba más fuvarozási módokra vonatkozó feltételeket is belefoglaljanak, azzal a feltétellel, hogy a légi fuvarozásban a jelen Egyezmény rendelkezéseit kell figyelembe venni.

V. Fejezet

Általános és záró rendelkezések

32. Cikk. Semmis a fuvarozási szerződésnek minden olyan kikötése és a kárt megelőző minden olyan különös megállapodás, amellyel a felek a jelen Egyezmény szabályait mellőznék, akár az alkalmazandó törvény megállapításával, akár az illetékességi szabályok módosításával. Áru fuvarozásánál azonban a választott bírósági kikötések a jelen Egyezmény korlátai között érvényesek, ha a választott bíróságnak a 28. Cikk I. bekezdésében megállapított bíróságok illetékességének területén kell eljárnia.

33. Cikk.[2] Ennek az egyezménynek – az 5. cikk (3) bekezdésében meghatározottak kivételével – egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg a fuvarozót abban, hogy megtagadja a fuvarozási szerződés megkötését, vagy olyan szabályokat határozzon meg, amelyek nem ütköznek ennek az egyezménynek a rendelkezéseivel.

---

1 Beiktatta: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv XI. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

2 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv XII. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

34. Cikk.[1] A 3–8. cikk fuvarozási okmányokra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók az olyan fuvarozásra, amelyet rendkívüli körülmények között és nem a rendes légi közlekedés keretében teljesítettek.

35. Cikk. Amidőn a jelen Egyezményben napokról van szó, ezalatt folyó napokat és nem köznapokat kell érteni.

36. Cikk. A jelen Egyezmény francia nyelven egyetlen példányban készült, amely Lengyelország Külügyminisztériumának irattárában marad elhelyezve és a Lengyel Kormány gondoskodik arról, hogy mindegyik Magas Szerződő Fél Kormányának egy hiteles másolat küldessék.

37. Cikk. (1) A jelen Egyezmény megerősítésre szorul. A megerősítő okiratokat Lengyelország Külügyminisztériumának irattárában kell elhelyezni, amely erről az elhelyezésről mindegyik Magas Szerződő Fél Kormányát értesíteni fogja.

(2) Mihelyt a jelen Egyezményt öt Magas Szerződő Fél megerősítette, az Közöttük az ötödik megerősítés elhelyezését követő kilencvenedik napon fog hatályba lépni. A megerősítő Magas Szerződő Felek és ama Magas Szerződő Fél között, aki megerősítő okiratát később fogja elhelyezni, az Egyezmény az elhelyezést követő kilencvenedik napon lép hatályba.

(3) Lengyelország Kormányának feladata mindegyik Magas Szerződő Fél Kormányával közölni a jelen Egyezmény hatálybalépésének, valamint mindegyik megerősítés elhelyezésének napját.

38. Cikk. (1) A jelen Egyezményhez, hatálybalépése után, bármely Állam csatlakozhatik.

(2) A csatlakozás a Lengyel Köztársaság Kormányához intézett közléssel fog történni, amely arról mindegyik Magas Szerződő Félnek Kormányát értesíteni fogja.

(3) A csatlakozás a Lengyel Köztársaság Kormányával történt közlés után a kilencvenedik naptól kezdve válik hatályossá.

39. Cikk. (1) A jelen Egyezményt mindegyik Magas Szerződő Fél a Lengyel Köztársaság Kormányához intézett közléssel felmondhatja, amely arról mindegyik Magas Szerződő Fél Kormányát haladéktalanul értesíteni fogja.

(2) A felmondás közlése után hat hónap mulva és csakis arra a Félre nézve válik hatályossá, amelytől származik.

40. **Cikk.** (1) A Magas Szerződő Felek az aláírás, a megerősítések elhelyezése vagy csatlakozásuk alkalmával kijelenthetik, hogy a jelen Egyezménynek részükről történt elfogadása nem vonatkozik gyarmataik, védett területeik, megbízás folytán igazgatott területek vagy felségjoguknak, hatalmuknak, vagy fennhatóságuknak alávetett bármely más területek összességére vagy azoknak egy részére.

(2) Következésképpen később külön csatlakozhatnak összes gyarmataik védett területeik, megbízás folytán igazgatott területek vagy felségjoguknak, hatalmuknak vagy fennhatóságuknak alávetett bármely más területek vagy azoknak egy része tekintetében is, amelyek eredeti nyilatkozatukban ekként ki voltak zárva.

(3) Hasonlóképpen a jelen rendelkezéseknek megfelelően ezt az Egyezményt összes gyarmataik, védett területeik, megbízás folytán igazgatott területek vagy felségjoguknak, hatalmuknak vagy fennhatóságuknak alávetett bármely más területekre vagy azoknak egy részére külön is felmondhatják.

40/A. Cikk.[2] (1) A 37. Cikk 2. bekezdésében és a 40. Cikk 1. bekezdésében Magas Szerződő Fél Államot jelent. Minden más esetben a Magas Szerződő Fél kifejezés olyan Államot jelent, amelynek az Egyezményre vonatkozó megerősítése vagy az ahhoz való csatlakozása már hatályba lépett, és felmondása nem lépett hatályba.

(2) A jelen Egyezmény szempontjából a terület szó nemcsak az Állam anyaországának területét, hanem minden olyan területet is jelent, amelyet a szóban forgó Állam nemzetközi viszonylatokban képvisel.

---

1 Megállapította: 2005. évi XXXIV. törvénnyel kihirdetett 4. Montreáli Jegyzőkönyv XIII. Cikk. Hatályos: 1998. VI. 14-től.

2 Beiktatta: 1964. évi 19. törvényerejű rendelettel kihirdetett Jegyzőkönyv XVII. Cikk. Alkalmazni kell: 1963. VIII. 1-től.

41. Cikk. Mindegyik Magas Szerződő Fél legkorábban a jelen Egyezmény hatálybalépését követő két év mulva újabb Nemzetközi Értekezlet összehívását kezdeményezheti azoknak a javításoknak megvizsgálása céljából, amelyeket a jelen Egyezményen lehetne tenni. E végből a Francia Köztársaság Kormányához kell fordulnia, amely meg fogja tenni az értekezlet előkészítéséhez szükséges intézkedéseket.

A jelen Egyezményt, amely Varsóban 1929. évi október hó 12-én kelt 1930. évi január hó 31-ig lehet aláírni.

[Aláírások]

A 2. Cikkhez. A Magas Szerződő Felek fenntartják maguknak azt a jogot, hogy a megerősítés vagy a csatlakozás alkalmával kijelenthessék, hogy a jelen Egyezmény 2. Cikkének első bekezdése nem fog alkalmazást nyerni olyan nemzetközi légi fuvarozásokra, amelyeket maga az Állam, gyarmatai, védett területei, megbízás folytán igazgatott területei, vagy felségjogának, fennhatóságának vagy hatalmának alávetett bármely más területek végeznek.

[Aláírások]

3. §[1] Az igazságügyért felelős miniszter rendelettel teszi közzé azt, hogy a 2. §-ban foglalt egyezmény és pótjegyzőkönyv mely államokkal szemben mikor lép hatályba, hogy mely államok jelentettek be fenntartást, úgyszintén azt is, hogy az egyezményt és a pótjegyzőkönyvet mely államok mondották fel.

Az e törvény végrehajtásához szükséges részletes szabályokat az igazságügyért felelős miniszter és a közlekedésért felelős miniszter rendelettel állapítja meg.

A közlekedésért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy az igazságügyért felelős miniszterrel egyetértésben a 2. §-ban foglalt egyezmény és pótjegyzőkönyv rendelkezéseit a szükséghez képest az egyezmény hatálya alá nem eső belföldi légifuvarozásra is rendelettel kiterjeszthesse még azon részeiben is, amelyek a kereskedelmi törvény (1875:XXXVII. törvénycikk) rendelkezéseitől vagy egyéb jogszabályoktól eltérnek.

---

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 167. § (1) f).

TARTALOMJEGYZÉK

1936. évi XXVIII. törvény ---- 1
a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó 1929. évi varsói nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről ---- 1
Egyezmény a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítése végett ---- 1
Első fejezet ---- 1
Tárgy. – Meghatározások ---- 1
II. Fejezet ---- 2
Fuvarozási okiratok ---- 2
I. Rész ---- 2
Menetjegy ---- 2
II. Rész ---- 3
Podgyászvevény ---- 3
III. Rész ---- 3
Az árukkal kapcsolatos okmányok ---- 3
III. Fejezet ---- 6
A fuvarozó felelőssége ---- 6
IV. Fejezet ---- 10
Az összetett fuvarozásokra vonatkozó rendelkezések ---- 10
V. Fejezet ---- 10
Általános és záró rendelkezések ---- 10